

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1330/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.20.031/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kővári Kálmán ügyvéd) eljáró indítványozó egészségügyi intézmény az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Pfv.VI.20.031/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] 2.1. Az alkotmányjogi panasszal érintett, kártérítés és sérelemdíj megfizetése iránti perben az alperes indítványozó egészségügyi intézményében végezték a perbeli I. rendű felperes terhesgondozását és a szülés levezetését. A perben II. rendű felperes kiskorú gyermek 2016. január 10-én súlyos fokú oxigénhiányos állapotban született, aminek következtében tartós idegrendszeri károsodásokat szenvedett.
- [5] 2.2. A felperesek az indítványozóval szemben előterjesztett keresetükben azt kérték a bíróságtól, hogy kötelezze az indítványozót az ebből származó vagyoni káruk megtérítésére, továbbá sérelemdíj fizetésére. Az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletével megállapította, hogy az indítványozó nem a szakmailag elvárható gondossággal járt el 2016. január 10. napján az I. rendű felperes szülészeti ellátása és

gyógykezelése, a magzat méhen belüli állapotának figyelemmel kísérése és a szülésvezetés során, ezzel megsértette az I. rendű felperes teljes lelki épséghez és egészséghez, az egészséges családban éléshez fűződő személyiségi jogát, valamint a II. rendű felperes teljes testi és lelki épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát; mindezekre tekintettel pedig teljes kártérítési felelősséggel tartozik az I. és II. rendű felpereseket a gyermek súlyos *asphyxiás* állapotban történt megszületése miatt ért károkért.

- [6] Az indítványozó az elsőfokú döntéssel szemben fellebbezést nyújtott be, kérve annak hatályon kívül helyezését. A másodfokon eljáró bíróság rész- és közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletét helybenhagyta.
- [7] A jogerős rész- és közbenső ítélet ellen az indítványozó – felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem csatolása nélkül – felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét visszautasította. A Kúria indokolása szerint tekintettel arra, hogy az alapul fekvő per vagyoni jogi per, a konkrét esetben a felülvizsgálat a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (2) bekezdése alapján főszabály szerint kizárt. A támadott végzés indokolása értelmében az indítványozó felülvizsgálati kérelme ezért a Pp. vonatkozó rendelkezései alapján [Pp. 409–412. §] kizárólag felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alapján lett volna érdemben elbírálgatható; mivel azonban az indítványozó ilyen kérelmet nem terjesztett elő, a felülvizsgálati kérelmét vissza kellett utasítani.
- [8] 2.3. Az indítványozó a Kúria végzésével szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybírósághoz. Az indítványában rögzített álláspontja szerint az ügyben a Kúria tévesen alkalmazta a Pp. 408. § (2) bekezdését, mivel a másodfokú bíróság szerinte a helybenhagyó ítéletében nem utalhatott az elsőfokú bírósággal azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra, tekintettel arra, hogy az indítványozó a fellebbezésben nem az ítélet megváltoztatását, hanem kizárólag annak hatályon kívül helyezését kérte. Az indítványozó szerint a Kúria eljárása ezért sérti az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, valamint a (7) bekezdésben szereplő jogorvoslathoz való jogot.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 27. § (1) bekezdés, 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés a)–f) pont] megfelel.

- [10] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [a) pont], továbbá a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [b) pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per alperese, jogosultnak és érintettnek is tekinthető; a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette; az indítványozó jogi képviselője pedig a Kúria támadott döntését 2025. március 11. napján vette át, ehhez képest indítványozó az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül, 2025. május 8. napján nyújtotta be.
- [11] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]; az indítvány tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást; továbbá kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b)–f) pont].
- [12] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak a sérülni vélt Alaptörvényben rögzített jogok kapcsán előadott érvelésével összefüggésben megállapította, hogy a beadvány alapvetően a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog vonatkozásában tartalmaz okfejtést; a jogorvoslathoz való joga sérelmét kizárólag azzal összefüggésben – a Kúria jogértelmezésének az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való jogát sértő tartalma okán, annak következményeként – állítja, és ezért arra nézve külön érdemi indokolást sem adott elő. Mindezekre tekintettel a megjelölt alapjogok esetleges sérelme tekintetében az Alkotmánybíróság is egységesen, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme alapján folytatta le az eljárását.
- [13] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [14] 3.2.1. Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítványban hivatkozott alaptörvényi rendelkezések tartalmát érintően {a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; a XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében pl.: 22/2014. (VII. 15.) AB

határozat, 14/2015. (V. 26.) AB határozat, 18/2017. (VII. 18.) AB határozat, 2/2013. (I. 23.) AB határozat, 9/2013. (III. 6.) AB határozat, 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, 12/2019. (IV. 8.) AB határozat}. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

- [15] 3.2.2. A másik tartalmi – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírlatába.
- [16] Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Az azokban írtakra figyelemmel a jelen ügy kapcsán az alábbi megállapításokat tette.
- [17] Az alkotmányjogi panaszban támadott végzése indokolásában a Kúria rögzítette, hogy a jogalkotó a Pp. 408. § (2) bekezdésében a felülvizsgálatot kizáró, a vagyoni tárgyú perekben általános érvennyel és értékhatárra tekintet nélkül alkalmazandó feltételt határozott meg, amelynek értelmében felülvizsgálatnak nincs helye az ilyen tárgyú perekben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben; ezért a Kúria minden esetben a határozatok indokolása alapján, hivatalból vizsgálja e feltételek fennállását. Ezzel összefüggésben, számos korábbi döntésre, továbbá a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény vonatkozó pontjára történő hivatkozás mellett kifejtette, hogy töretlen gyakorlata szerint nem csak a Pp. 383. § (2) bekezdésében írt, az ügy érdemében meghozott másodfokú döntések tartozhatnak a 408. § (2) bekezdésének hatálya alá. A vonatkozó gyakorlat értelmében az elsőfokú ítélettel szemben *kizárólag* azok hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett fellebbezést elbíráló másodfokú eljárásban meghozott, a fellebbezés megalapozatlansága esetén a Pp. 382. §-ának kógens szabálya által megkövetelt (az ügy érdemét nem érintő) helybenhagyó döntések is azonos megítélés alá esnek. Ezért ilyen esetben felülvizsgálat lefolytatására csak – a Pp. arra vonatkozó tartalmi előírásainak is [Pp. 409–412. §] mindenben megfelelő – felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alapján van lehetőség.
- [18] A Kúria a jogerős rész- és közbenső ítélet indokolásában írtak vizsgálatával az általa követett következetes gyakorlatnak megfelelően arra a következtetésre jutott, hogy a jelen esetben az említett feltételek megállapíthatóak: vagyis a másodfokú döntés az első fokon eljáró bíróság által a döntése indokolásában felhozott jogi érveket, azaz az

ügy érdemét nem érintette, amikor megállapította, hogy a hatályon kívül helyezés feltételei az indítványozó fellebbezése alapján nem állnak fenn és a Pp. 382. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú ítéletet; ezért úgy foglalt állást, hogy indítványozó felülvizsgálati kérelme vonatkozásában a Pp. 408. § (2) bekezdése alkalmazásának van helye.

- [19] Az indítványozó érvelésében a Kúria fenti következtetését, lényegét tekintve pedig a Pp. vonatkozó előírásainak kúriai jogértelmezését vitatja. Álláspontja szerint „[s]érti a tisztességes elbírálást az, ha egy adott ügyben más hasonló ügyekre vonatkozó gyakorlat kerül alkalmazásra anélkül, hogy vizsgálat alá kerülne az, hogy valójában ugyanolyan-e az ügy, vagy esetleg akár kis mértékben, akár lényegesen eltérő.” Véleménye szerint ügyében erre a vizsgálatra nem, vagy nem megfelelően került sor, ellenkező esetben a Kúria nem juthatott volna a fent írt következtetésre. Érvelésében felidézi, hogy a Pp. 371. § (1) bekezdése alapján a fél által az elsőfokú ítélet megváltoztatása és hatályon kívül helyezése egyaránt kérhető a fellebbezésben; a (2) bekezdés pedig a Pp. 379-381. §-aira utalással rögzíti, hogy mely esetekben kérhető (illetve adott esetben kötelező) az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése (akár annak megváltoztatásra irányuló kérelem mellőzésével is). Az indítványozó a Pp. 381. §-ára hivatkozott a fellebbezésében; az ítélet megváltoztatására irányuló kérelmet a fellebbezése nem tartalmazott. Ebből az indítványozó értelmezésében önmagában is egyenesen következik, hogy a Pp. 408. § (2) bekezdésében rögzített felülvizsgálatot kizáró ok megállapítása fel sem merülhetett (volna). Az, hogy a Kúria a Pp. előírásainak – számára sérelmes – értelmezésével mégis erre a következtetésre jutott, véleménye szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét, illetve – az érdemi felülvizsgálat ennek következtében történő elmaradása okán – a jogorvoslathoz való joga sérelmét is okozta.
- [20] A fentiekkel kapcsolatban az Alkotmánybíróság egyrészt utal arra, hogy következetes gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz való jog – bizonyos tartalmi követelmények számonkérhetősége mellett – alapvetően a rendes jogorvoslat lehetőségét hivatott garantálni, azonban abból nem következik, hogy a jogalkotónak azokon túlmenően a rendkívüli jogorvoslat minden esetben (tárgykörben, és eljárásban) történő igénybevételének lehetőségét is biztosítania kellene. Nagyfokú szabályozási önállósággal rendelkezik abban a tekintetben, hogy ilyen lehetőséget mely eljárásokban, milyen körben tesz lehetővé. A Pp. ennek megfelelően számos esetben nem, vagy csak bizonyos feltételek fennállta esetén, illetve az engedélyezés iránti külön kérelem alapján teszi lehetővé a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslati lehetőség igénybevételét. A Pp. 408. § (2) bekezdése az egyik ilyen (kizáró) feltételt tartalmazza; annak megítélése pedig, hogy egy folyamatban lévő konkrét eljárásban ezen szabály alkalmazásának helye van-e, a Kúriának a jogerős ítéletek indokolásának vizsgálata alapján meghozott döntési jogkörébe utalt kérdés. Önmagában az, hogy a Kúria – a törvény által rábízott jogalkalmazás keretében hozott – döntése valamely

peres fél számára kedvezőtlen, vagy az annak alapjául szolgáló jogértelmezéssel a fél – pusztán arra hivatkozással, hogy az értelmezett jogszabályi rendelkezések alapján szerinte más következtetésre is lehetne (vagy akár kellene) jutni – nem ért egyet, mindaddig, amíg döntése indokairól a Kúria kellő részletességgel a sérelmezett döntése indokolásában számot ad, nem alapozza meg a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének megállapítását.

- [21] Az Alkotmánybíróság másrészt arra is szükségesnek tartott utalni a jelen ügy kapcsán, hogy a Kúria a döntése indokolásában külön kitért arra, miszerint következetes gyakorlat épült arra, hogy a hatályon kívül helyezést a Pp. előírásai alapján mellőző és az elsőfokú ítéletet az ügy érdemének érintése nélkül helybenhagyó másodfokú ítéleteket a felülvizsgálat megengedhetőségével összefüggésben hogyan kell értékelni. Az indítványozó maga sem hivatkozott arra, hogy a Kúria által rögzítettől eltérő gyakorlatra alapítaná panaszát. Annak hangsúlyozása mellett, hogy a jogegység biztosítása egyébként az Alaptörvény által a Kúria és nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe utalt kérdés, az Alkotmánybíróság megjegyzi azt is, hogy az indítványozó nemcsak a kúriai jogértelmezés (egy esetleges alaptörvény-ellenesség megállapításához elengedhetetlen) *contra constitutionem* jellegét, de valójában annak *contra legem* jellegét sem támasztotta alá kellő mélységű alkotmányossági szempontú érveléssel; mindössze azt rögzítette, hogy véleménye szerint az egyértelmű. A Kúria következetesként leírt gyakorlata értelmében az indítványozóhoz hasonló esetekben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztése is megkövetelt a felülvizsgálat lefolytathatóságához, az indítványozó azonban (a Kúria eljárásában kötelező jogi képviselő ellenére) ilyen kérelmet mégsem csatolt a felülvizsgálati kérelméhez; mint ahogyan – annak ellenére, hogy az iratokból megállapítható, miszerint az indítványozó alapvetően az elsőfokú eljárásban felvett szakértői bizonyítással, az orvosi szakértői véleményben foglaltakkal nem értett egyet – a fellebbezésében is saját maga döntött úgy, hogy kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmet terjeszt elő, amely az ügy érdemét nem érinti (vagyis az elsőfokú döntés megváltoztatását nem kéri).
- [22] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítvány valójában törvényértelmezési (szakjogi, nem pedig alkotmányjogi) kérdésben való felülbírálatra, az indítványozó számára kedvezőtlen tartalmú ítélet megváltoztatására irányul.
- [23] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is emlékeztet azon következetes gyakorlatára, amelynek értelmében a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez azonban nem teszi lehetővé, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra való hivatkozás sem teremt alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet felett álló

„szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {lásd.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. A „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. A beadvány utalt arra, hogy indítványozó véleménye szerint a Kúria az eljárása során nem vizsgálta az ügyét, illetve a másodfokú döntés indokolását kellő alapossággal, ezért jutott az általa helyesnek tartottól eltérő jogi következtetésre. Az Alkotmánybíróság azonban ezzel összefüggésben az iratok alapján azt állapította meg, hogy a Kúria a döntése jogszabályi alapjáról, annak indokairól a támadott végzésében részletesen számot adott. Az Alkotmánybíróságnak az indokolt bírói döntéshez való joggal kapcsolatos következetes gyakorlata értelmében „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd.: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}, az indokolásnak pedig nem minden egyes részletre, hanem az ügy eldöntése szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {lásd.: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.

- [24] Mivel az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és annak (7) bekezdésével kapcsolatos sérelmét is kizárólag a bíróságokétól eltérő (szak)jogi álláspontjára alapította, a fent írtaknak megfelelően az Alkotmánybíróság az indítvány tekintetében érdemi vizsgálatot nem folytathatott.
- [25] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz nem vet fel a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az indítványozó által hivatkozott alapvető jogok sérelmének megállapítását esetlegesen megalapozó kételyt, így az indítvány tekintetében nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.
- [26] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában írt feltétel hiányában, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czirne Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró